

ASKELIA PYHÄLLÄ MAALLA

Rakkaat Ystävämme ja lähettäjäme!

Jaffa 9.4.2017

Immanuel-seurakunta-arkemme ei tunnu yksitotiselta puurtamiselta viikosta toiseen. Vaikka viikko-ohjelmarunko sinällään toistuu samanlaisena, elämänrikkauksen ja mielekkyyden niihin tuovat ihmiset. Viikonlopun jumalanpalvelukset sapattisin ja sunnuntaisin ovat edelleenkin seurakuntaelämämme viikon kohokohdat. Ne kokoavat oman väen yhteen monesti vaivalloistenkin matkojen takaa. Kirkkoon yksinkertaisesti halutaan tulla. Mitä itse ajattelet, jos joutuisit käyttämään kirkkomatkaan joskus yli kaksikin tuntia pelkästään yhteen suuntaan? Tulisiko noustua aamulla - mahdollisesti sinä viikon ainoana vapaapäivänä - ja lähdettyä matkaan? Jotkut autottomat joutuvat sapattina turvautumaan taksikyytiin, koska julkista liikennettä ei ole. Eräs yksinhuoltajaäiti nuoren poikansa kanssa on yksi heistä. Hän pihistää muista menoista - joskus jopa ruoasta - jotta rahaa riittäisi kirkkomatkaan. Äiti on kertonut, kuinka yksinäisiksi he kristittyinä tuntevat itsensä juutalaisuuden puristuksessa niin työssä kuin koulussa ja kuinka he odottavat seuraavaa sapattia kuin kuuta nousevaa. Iso voi todella olla kaipaus ja ilo tulla kirkkoon oman hengellisen perheen keskelle rukoilemaan, laulamaan, kuuntelemaan Jumalan Sanaa ja olemaan kirkkokahvin verran yhdessä. Meillä ei tunneta erityisjumalanpalveluksia, eikä niihin olisi resurssijakaan. Tavallinen riittää.

Vakiväen lisäksi kirkkoväen joukkoon mahtuu aina myös vierailijoita, joita taas näin keväisin riittää. Heitä tulee ympäri maailman eri kristillisistä taustoista ja tunnustuskunnista. Ei haittaa, jos jonkun kädet nousevat ylös asti ylistykseen ja toisen ei, tai jos toiselle ristinmerkin tekeminen on tärkeää ja toiselle taas se on vierasta. Saman Isän lapsia yhtä kaikki, saman Vapahtajan armon varassa matkaavia. Ehtoollispöytä on siitä konkreettinen näyttö. Moni tulee jälkeensä kiittämään lämpimästä vastaanotosta ja ilmapiiristä.

Nuoret aikuisemme (18-35v) ovat seurakuntamme ydinjoukkoa ja ovat erikoistuneet uusien kasvojen huomioimiseen. Tapana on, että nuoret lähtevät jumalanpalveluksen jälkeen porukalla lounastamaan kaupungille ja kutsuvat mukaan myös uusia tulijoita. Näin on moni onnellisesti tullut kaapatuksi seurakuntaan mukaan. Vain vähän aikaa sitten eräs nuori nainen kertoi, kuinka hengelliset asiat avautuivat hänelle ensimmäistä kertaa elämässä ja hän tajusi, mistä uskossa on kysymys. Ei maahan tullessaan voinut aavistaakaan, minkä aarteiden saisi mukaansa Israelista kotiin vietäväksi.

Nuorta seurakuntaa sapattipalveluksen jälkeen kirkon puutarhassa

Yksi harmillinen, jopa vastenmielinen tehtävä liittyy erityisesti sapattijumalanpalveluksiin. Se on paikallisten turistiryhmien pois käännättäminen. Emme voi toivottaa heitä tervetulleiksi, koska heidän motiivinsa on pistäytyä sisälle vain valokuvaamaan ja näkemään eksoottiset urut ja kuuluisat ikkunamosaiikkilasit eikä suinkaan jäämään mukaan jumalanpalvelukseen. Tätä ei aina tahdota ymmärtää. Niinpä viimeksi viikko sitten Leena sai tehdä parhaansa, ettei monikymmenpäinen hälisevä juutalaisryhmä tullut ja kaapannut koko showta itselleen. Erikoista ajatella, että lähetystyöntekijän tehtävänä on heittää porukkaa ulos kirkosta! Toki toivotamme heidät tervetulleiksi kirkkoon arkena avointen ovien aikaan, samoin kuin konsertteihimme.

Viikolla kokoontuvat edelleen raamattupiirit. Tiistai-illan hepreankielinen ryhmä on sitkeästi pysytellyt talven yli hengissä. Erityisenä kiitoksen aiheena on, että siihen on löytänyt tiensä yksi Punaisen Maton naisistamme. "En tykännyt... en ymmärtänyt yhtään mitään!", oli hänen kommenttinsa ensimmäisen kerran jälkeen. Hengellinen puheenparsi oli ollut "yhtä hepreaa" tälle maassa syntyneelle juutalaiselle. Siitä huolimatta hän on silloin tällöin tullut uudelleen mukaan. Aito välittämisen ja hyväksymisen ilmapiiri saa vastakaikua. Ja myös se koskettaa, kun hänen rukouspyyntöihinsä on tullut vastauksia; on löytynyt uusi asunto ja on saanut tavata lapsiaan pitkästä aikaa. Keskiviikkoillan englanninkielisessä raamattupiirissä käy kymmenkunta vakiokävijää ja nuorten aikuisten torstai-illan kokoontumisissa väki tuplaantuu srk-talon olohuoneen täytyessä.

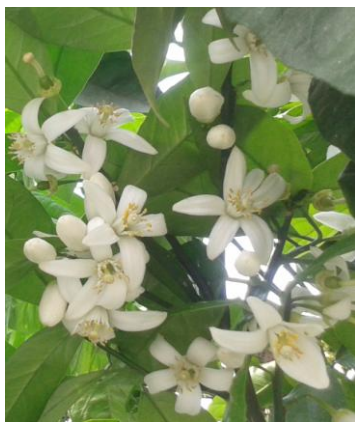
Pienryhmiä halutaan, koska ne tarjoavat enemmän tilaa yhteiselle jakamiselle. Ei voi muuta kuin nostaa hattua niille, jotka pitkän työpäivän jälkeen jaksavat tulla vielä näihin viikkopiireihin mukaan.

Johtavan pastorimme, Bradley'n, sydämellä on ollut aktivoida seurakuntalaisia ottamaan entistä enemmän vastuuta srk:n toiminnasta sekä rohkaista ja varustaa heitä laittamaan käyttöön omat talenttinsa yhteiseksi hyväksi. "Minä tarvitsen teidän apuunne!", hän on vedonnut. Monet ovat vastanneet huutoon. Niinpä esim. kolme pyhäkouluryhmää toimii seurakuntalaisten johdolla. Kukin opettaja on sitoutunut opetusvuoroon kerran kuussa. Pyhäkouluun toivotaan ja rukoillaan enemmän lapsia. Tällä hetkellä heitä on alle kymmenkunta. Myös hepreankielinen raamattupiiri ja nuorten aikuisten piiri toimii lähes kokonaan seurakuntalaisten varassa. Laulamisesta ja soittamisesta innostuneet löytävät paikkansa jumalanpalvelusten musiikkiryhmissä. Sitten löytyvät vielä tekstinlukijat, esirukoilijat, ehtoollisavustajat, kirkonkellojen soittajat, kolehdin kantajat, kirkkokahvista vastaavat, tietokone-ekspertit ja konsertti-iltojen liikenteen ohjaajat. Oman kortensa kekon laittaminen tekee seurakunnasta enemmän omalta tuntuvan. Se on kuin perhe, missä jokaisen panosta tarvitaan. On väliä olenko mukana vai en.

"Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta." Joh. 15:13

Hiljaisen viikon ahdistuksesta ja kärsimyksestä Pääsiäisaamun valoon ja riemuun:

Kristus nousi kuolleista! Totisesti nousi!

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kiitos kansainvälisestä seurakunnastamme, sen vastuunkantajista, raamattupiireistä, nuorista aikuisista, pyhäkoulutyöstä.
- Siunataan seurakuntalaisia käyttämään lahjojaan seurakunnan rakentamiseksi ja Jumalan rakkauden välittämiseksi Tel Avivissa.
- Rukoillaan srk:n työtiimille ja seurakuntalaisille yhteisymmärrystä, kärsivällisyyttä, voimia ja viisautta monien haasteiden keskellä.
- Pyydetään Pyhän Hengen ohjausta ja parantavaa kosketusta kaikille kärsiville ja särkyneille.

Lämmöllä, Leena ja Jari

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC ITELFIHH

Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>